

PORTANTIVEU DELS AMICS DEL MOVIMENT SOCIALISTA
DE CATALUNYA

Segona Epoca, nº 5

14 d'Abril de 1947.

Missatge a l'Exili

LA SOLUCIO DEL PROBLEMA ESPANYOL ES URGENT . CADA DIA QUE PASSA SENSE PROGRESSIO EN AQUEST SENTIT, ES UN DIA QUE GUANYA EL FRANQUISME. AQUEST BUSCA UNA SORTIDA REACCIONARIA A LA SEVA SITUACIO, SORTIDA QUE TROBARA SI ELS DEMOCRATES ESPANYOLS DE L'EXILI NO ADOPTEN UNA POLITICA REALISTA. ESPANYA VIU, AVUI, ELS ANYS MES DEPRIMENTS DE LA SEVA HISTORIA. EL POBLE PASSA FAM. ELS PREUS DE LES MERCADERIES ASCENDEIXEN FOLLAMENT SENSE ATURAR-SE. ESTA PREVIST, PEL SEGON TRIMESTRE DE L'ANY EN CURS, UN NOU AUGMENT DEL COST DE LA VIDA. LA INFLACIO ES JA UNA REALITAT. LA PETITA INDUSTRIA I EL PETIT COMERÇ S'ESTAN ARRUINANT. L'ESFONDRAMENT ECONOMIC ES INMINENT.

Amics de l'exili; Vosaltres, els d'Amèrica, no coneixeu més que per referències la punyidora realitat del feixisme, sobre els vostres corsos, sobre la vostra carn, no heu experimentat el refinament de les tortures dels assassins, d'aquesta trista experiència que ha viscut Europa. Els exiliats espanyols del vell continent, coneixeu, per pròpia experiència, els procediments feixistes; la vostra carn, atormentada fins a fer-se insensible al castig dels vostres botxins, s'ha estremint indefensa, i la vostra ànima lliure us ha sostingut virilment en un gest de rebeldia, i, malgrat tot, la vostra aportació a la causa de la llibertat ha

estat notable. Uns i altres, els d'Amèrica i els d'Europa, viviu, avui, sota el signe de la democràcia. Tot el món es regeix per uns principis de llibertat. Després de la guerra, s'ha obert una era de comprensió. Un home respecte la llibertat de l'altre. Els estats discuteixen els afers entre sí. Les discrepàncies son superades. Els motius de probable col·lisió aramada, son eliminats amb bona voluntat. Els pobles de règim comunista de l'Est conviuen, i col·laboren pacíficament, amb els països socialistes de l'Occident, i, adhuc, amb els estats capitalistes d'Amèrica. Els partits socialistes i comunistes de tot Europa, formen part de governs republicans i monarquics amb partits conservadors i catòlics. Arreu domina, avui, aquest esperit constructiu. Les diferències, tot allò que divideix, es deixat de banda i, es busca afanyosament els punts de coincidència, allò que uneix. Es aquesta la lliçó que el món ha après del feixisme. Només Espanya no ha volgut aprendre-la, i Espanya es l'únic país, avui, amb règim feixista.

Creure que el feixisme desapareixerà del nostre poble per raó de les dificultats econòmiques, és una convicció lamentable. Només aprenent la lliçó que han après els pobles europeus, derrocarem a Franco del poder.

Els espanyols de l'exili heu d'acabar la lluita intestina que domina la vostra actuació, heu de pensar que el vostre poble encara no es lliure, que té dret a la llibertat i que amb la vostra actitud, fins ara, heu obstaculitzat la solució del nostre problema. Espanya no vol una nova guerra. Vol unitat. El poble espanyol no veu per quina raó, els exiliats, us heu oposat fins ara a una corrent de col·laboració de totes les forces hostils a Franco. Corrent que, per altra banda, s'ha imposat a tot Europa.

La constitució del govern presidit pel camarada Rodolf Llopis, creiem que és el

principi de rectificació de tot un passat. Ningú més indicat que l'autor de "Como se Forja un pueblo" per menar aquesta política realista. No ens espanti el pervindre. Tinguem consciència de la nostra força. En deixar les formules legalistes, el govern republicà, s'ha guanyat la confiança de l'interior.

"L'ESPURNA", espanyols exiliats, us de mana que apoieu al govern Llopis. La consulta al poble serà l'acte mitjançant el qual ens col·locarem al nivell dels pobles germans d'Europa.

EXTRACTE DE LA DECLARACIO DEL COMPANYY LLOPIS FETA A ACCEPTAR L'ENCARREC DE FORMAR GOVERN.

"Pot ocórrer que el govern no arribi a reunir suficients assistències per ésser considerat com l'instrument apte per a menar a terme la consulta electoral, i que es creï un altre instrument que pugui obtenir aquestes assistències.

En aquest cas el govern no dificultarà la seva acció, però mantindrà, amb tota la força, les institucions republicanes, fins a coneixer la voluntat del poble espanyol, expressada lliurement amb totes les garanties per mitjà del vot.

"NO HI HA ALTRA SOLUCIO QUE LA QUE ESTIMULARA AQUELLS QUE HAN CONDUIT EL PAIS ENVERS L'ANORMALITAT I L'ARBITRARI, HA FACILITAR UNA SITUACIO ESTABLE LOGICA I LEGAL."

CAL ESTABLIR UN CLIMA DE CONVIVENCIA, QUE FACI PRESENT A L'EXERSIT; L'OBLIGACIO MORAL QUE TE ENVERS EL PAIS.

TOTS ENS HAURIEM DE COMPROMETRE A SEGUIR LA VOLUNTAT DEL PAIS, LLIUREMENT EXPRESSADA...."

(De una interviu al President Martínez Barrios.)

FRANCO I

LA MEGALOMANIA DEL CAUDILLO.

LA SERVITUD DE L'ESGLÉSIA NO ES SIMPÀTICA ALS CATOLICS.

Quan el cas espanyol fou discutit per l'Assemblea de la O.N.U., el règim franquista travessà uns moments tan angoixosos que els seus suports principals: Església i Exèrcit, vacil·laren, creant al franquisme una situació d'asfíxia que sols amb un gran esforç pogueren superar. Si, el franquisme, avui, es feble. No pot fer res més que batres en retirada. Han començat les concessions. Franco cedeix. Això, però, no vol dir que podem cantar victòria. Franco no es troba al poder perquè sí. Compta, es evident, amb forces poderoses que el recolzen. Aquestes forces son, precisament, les que, espanyolades del salt en el buit que el franquisme estigué a punt de donar fa uns mesos, han ideat el pla estratègic que ara han fet públic, amb l'esperança de dividir el front democràtic.

La llei de successió a la Jefatura de l'Estat, es una maniobra diversiva. Es tracta de guanyar temps i de situar les forces que sostenen al Caudillo, en posició estratègica. Del cas espanyol s'en tornarà a parlar molt aviat al Consell de Seguretat, i ningú sap que passarà, però, així. Tots recorden el rodament de

El Poble

Rei Bord

cap de la passada tardor, i senten com la terra els comença a mancar als peus. El projecte no té però res de maquiavèlic, es més aviat grotesc. El món s'en ha rigut com fa temps que no ho feia. La mania de grandeses del Caudillo es ridícula. Avui li escauria, més aviat que l'uniforme militar, l'abigarrat vestit del bufó, i més el saltiró d'aquest amb el dring dels cascabells que la gallardia castrense.

Franco es un pobre home. Ell ha liquidat el falangisme, i avui no es res més que un instrument de les classes socials que l'han servit perquè ell els servia. Però encara que sigui un pobre home, ell es la figura visible dels enemics del poble, i la seva caiguda serà també la de tots els seus aliats. No hi valdràn maniobres de cap mena. Espanya no vol ni un regne sense rei, ni una monarquia sense monarca. El nostre poble no acceptarà altra cosa que el resultat d'una consulta popular. Consulta que no la farà ni un rei bord, ni un regent vitalici. Aquesta consulta no la pot fer més que un govern provisional amb representació de tots els partits i forces socials.

LES DEIXALLES DE FALANGE ESTAN EN FRANCA LIQUIDACIO.

QUE FARA L'EXERCIT?.

Unic Sobirà

EXTRACTE DE LA DECLARACIO DEL GOVERN DE LA REPUBLICA.

• Més que d'un programa a realitzar es tracta de fixar les activitats que aquest govern es proposa desenvolupar mentre romanguem a l'exili. Aquestes activitats han d'anar encaminades, en primer terme, a treballar intensament, a lluitar amb eficàcia per enderrocar el règim franquista que avui oprimeix el nostre país, a tornar les llibertats al poble espanyol, a assolir el restabliment de la República.

Les activitats del govern es consagraràn igualment a impedir que pugui establir-se a Espanya cap règim, de no ésser el republicà, sense que previament s'hagi manifestat la voluntat dels espanyols amb referència a aquesta qüestió, voluntat expressada lliurement amb les degudes garanties mitjançant eleccions.

Per assolir aquets fins el govern es proposa realitzar a l'interior, una política que, conjugant les assitències internacionals que puguem reunir, amb l'acció de les forces que a l'interior lluitin contra el règim actual, acceleri l'enderrocament del franquisme, condició previa per a la convivència pacífica dels espanyols i el recobrament de la República.

El Govern prestarà primordial atenció als problemes de l'interior a fi d'assolir la confiança de les forces que lluitin contra el règim franquista, condició indispensable per articular amb elles un pla d'acció eficient que contribueixi a l'assoliment dels nostres fins. Per això els nostres esforços s'encaminaran a agrupar en un organisme de resistència totes les forces antifranquistes, i a que aquest organisme sigui la projecció, la continuïtat del Govern a l'interior.

14 d'Abril 1931

14 d'Abril del 1.931. Heus ací una data allisonadora pel poble espanyol. L'expressió de la voluntat popular enderrocava la monarquia secular dels borbos. Però l'aparell monàquic quedava en peu. La Monarquia fracassava perquè s'havia fet impopular, però el problema no era tan simple com el de forajitar del poder un autòcrata, com ingenuament creia el poble. Tota autocràcia medieval, com encara ho era la borbònica, s'afirma sobre pilars bàsics, com son l'Esglesia, l'Exèrcit i el latifundisme.

Per afiançar la República del 14 d'Abril, calia procedir a l'inversa de com es va procedir. En lloc de cercar la manera de no alarmar la base triangular de la Monarquia calia, minar-la i fer-la saltar enlaire. S'havia de donar la terra als camperols pobres, demoratitzar l'Exèrcit, Azàña tenia el precedent de Carnot a la Revolució Francesa, i reduir l'Esglesia a les funcions pròpies del seu culte.

No es feu res de tot això, i n'hem pagat les conseqüències, les paguem encara avui. Al menys que aquest passat ens allisoni pel demà. Cal que reconeguem que seria un error voler portar de nou la República del 14 d'Abril. República sí, però caldrà guanyar-la de nou i no bastir-la amb erros com la II. La III República, la que sorgirà d'una consulta al poble, serà la desitjada, la que encara no hem conegut.

Segon Eixam d'Acta
Proposició

Edició 17-17-17

EL MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA,

No sabeu tots els lectors de l'Espurna, no es un partit clos. El Moviment no té la preocupació de creixer numericament. Nosaltres no busquem nous afiliats. Creiem que tots els que son antifeixistes tenen un historial polític, i el seu lloc de militància es troba al respectiu partit. Fem només una excepció, que es la del P. S. U. C.. Creiem que trencada la unitat d'aquest, el lloc de cada un dels seus components es troba al seu partit d'origen. El P. S. O. E., la U. S. C., el P. C., s'han de renodrir dels seus militants del P. S. U. C.. Aquesta política és clara. Del Moviment en formen part un sens fi de militants del P. S. U. C. que s'han reincorporat a la U. S. C. i al P. S. C.. Es per aquesta claredat política del MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA, que la unitat del socialisme català, serà, molt prompte, una realitat. La propera incorporació de la Federació Catalana del P. S. O. E. al Moviment, serà la culminació dels esforços vers la unitat socialista.

I es ara, en aquets moments, quan ja s'entreveu l'èxit i la consagració de la política del Moviment en els dos aspectes: unitat de tots els grups socialistes catalans, i unitat de l'A. F. D. i del Consell de la Democràcia Catalana, el MOVIMENT SOCIALISTA DE CATALUNYA apunta ja a un altre objectiu més ambiciós, es aquest, la coordinació de l'acció política del nostre moviment amb la del Moviment Llibertari. Sabem que aquesta gestió serà laboriosa, però no defallirem per feixuga que sigui la tasca. Nosaltres hi anirem amb el cor a la mà, i de la mateixa manera, i per les mateixes causes que el Moviment està a punt d'assolir l'èxit amb la unitat del Socialisme, menarem també a bon fi les negociacions amb el Moviment Llibertari. Així mentre treballiem per la derrota del feixisme, forjem a la vegada la unitat dels treba-